

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน ลูกคือ นักสังคมสงเคราะห์ทางจิต ลูกต้องรับใช้เพื่อทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ และทำให้ดินแดนแห่งความทุกข์กลายเป็นดินแดนแห่งความสุข
- คำถาม:** ลูกๆบราห์มินกลายเป็นผู้เชี่ยวชาญเรื่องใดในยุคบรรจบพบกัน
- คำตอบ:** คำเวลานี้ ลูกได้กลายเป็นผู้เชี่ยวชาญในการเติมเต็มความปรารถนาให้กับดวงวิญญาณมนุษย์ทั้งหลาย มนุษย์ปรารถนาที่จะได้รับการหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นในชีวิต และลูกต้องเติมเต็มความปรารถนานั้น ลูกต้องแสดงหนทางไปสู่ความสงบให้แก่ทุกคน ความสงบจะไม่ถูกพบในป่า แต่ศาสนาดั้งเดิมของดวงวิญญาณคือ ความสงบ จงละวางจากร่างกายของลูก และจดจำพ่อแล้วลูกจะได้รับมรดกแห่งความสงบและความสุข
- เพลง:** จงมองดูใบหน้าของลูกในกระจกหัวใจของลูก โอ มนุษย์เอ๋ย!

โอมซานติ พ่อที่ไร้ขีดจำกัดกำลังอธิบายแก่ลูกๆของท่านที่จากหายไปนาน และเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ผู้ที่รู้จักพ่อและลี้ภัยอยู่กับท่าน มีคำกล่าวว่า พระเจ้า ฉันมาเพื่อที่จะขอลี้ภัยกับท่าน ได้มีการลี้ภัยเมื่อพ่อมาและอธิบายแก่ลูกๆ ผู้ทำบักดีลี้ภัยอยู่กับพระเจ้า เพราะที่นี้ทุกคนไม่มีความสุข บาร์ตคือ ดินแดนแห่งความทุกข์ พวกเขายังคงสร้างความทุกข์ให้กันอย่างต่อเนื่อง พ่ออธิบายว่า นี่เป็นการชุมนุมของลูกๆ ผู้ที่เป็นหงส์ ไม่มีใครนอกจากลูกๆที่บริสุทธิ์จะมาที่นี่ได้ พ่ออธิบายว่า ลูกๆ บาร์ตที่บริสุทธิ์ คือ ดินแดนแห่งความสุข ไม่มีดินแดนอื่นใดอีกแล้วที่จะถูกเรียกว่า ดินแดนแห่งความสุข บาร์ตกลายเป็นดินแดนแห่งความสุข และบาร์ตก็กลายเป็นดินแดนแห่งความทุกข์ ชาวบาร์ตไร้ความสุขอย่างยิ่ง เพราะพวกเขาไม่บริสุทธิ์ อย่างไรก็ตาม ไม่มีใครอธิบายสิ่งเหล่านี้ให้แก่พวกเขา พ่ออธิบายว่า สันยาสชีบริสุทธิ์ และพวกเขาก็ทิ้งบ้านและครอบครัวไป แต่พวกเขาก็ยังร้องเพลงว่า ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ คือ รามผู้ที่เป็นของสิดา เวลานี้ ลูกมาหาพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชำระทั้งโลกให้บริสุทธิ์ มนุษย์ไม่อาจชำระมนุษย์ให้บริสุทธิ์ได้ นี่คือ โลกที่ไม่บริสุทธิ์ ไม่มีผู้ใดบริสุทธิ์แม้แต่คนเดียว พวกเขาพูดว่า โอ! พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด! และพวกเขาก็พูดว่า พระเจ้าอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ซีไวอัม ทัดทวม(นั่นคือ ชีวา และสิ่งเดียวกันนี้ก็ได้ใช้กับลูกๆอีกด้วย) ผู้ที่สิ้นหวังและนำเสนอสารได้หลงลืมพ่อไปแล้ว เมื่อผู้ใดมา และแม้ว่าพวกเขาได้กลายเป็นคนล้มละลาย แต่เขาก็ยังมีความซาบซึ้งอย่างลึกซึ้งมากมายเพราะสุราทำนองเดียวกัน ผู้คนไม่รู้วากิเลสเหล่านี้ทำให้พวกเขาไม่บริสุทธิ์ เหตุนี้เอง เพื่อที่จะกลับมามีบริสุทธิ์ สันยาสชีจึงทิ้งบ้านและครอบครัว อย่างไรก็ตาม นั่นเป็นหนทางของความสันโดษ พ่อมาที่นี่ ผู้ที่อยู่อย่างมีความสุขถึงครึ่งวงจรมาลี้ภัยที่นี้ มาหาทำให้ลูกมีความสุข ทุกคนมีโรคภัยไข้เจ็บกันมากเพราะกิเลสทั้งห้า ราวันทำให้มนุษย์กลายเป็นปีศาจที่สมบูรณ์ เมื่อดินแดนแห่งนี้ได้กลายเป็นดินแดนของความทุกข์อย่างสิ้นเชิง พ่อจึงมาก่อตั้งดินแดนแห่งความสุข ลูกเป็นนักสังคมสงเคราะห์ทางจิต พ่อทำให้ลูกทำงานรับใช้ ลูกๆ จงทำให้บาร์ตนั้นกลายเป็นสวรรค์ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับโยคะ หากผู้ใดอยู่ในโยคะอย่างดีมากเป็นเวลา 7 วัน นั่นจะเป็นความมหัศจรรย์ โดยทั่วไปแล้ว แทบจะไม่มีใครอยู่ในโยคะได้ พวกเขาจดจำบ้านของตนเองหรือไม่ก็จิตใจของพวกเขาเร่ร่อนไปทุกหนแห่ง “7 วัน” นั่นเป็นที่รู้จักดีมาก พวกเขาอ่านกิตะ ภควัตกรันต์ ฯลฯ เป็นเวลา 7 วัน ระบบนี้เป็นของยุคบรรจบพบกันนี้ ลูกต้องอยู่ในบัตติเป็นเวลา 7 วัน ลูกไม่ควรจดจำผู้ใด โยคะของลูกควรติดต่อกับพ่อผู้เดียวเท่านั้น เป็นเรื่องยากที่จะอยู่ในสภาพนี้อย่างสม่ำเสมอเป็นเวลา 7 วัน อนุสรณ์ของลูกยังอยู่ที่นี้ด้วยเช่นกัน เวลานี้ ลูกกำลังนั่งอยู่ใต้ต้นไม้ และทำทาปาเซียของราชาโยคะ มีจากัดอัมบาและยังมีลูกๆด้วยเช่นกัน ลูกคือ ผู้ที่เติมเต็มทุกความปรารถนาของมนุษย์ทั้งหลายที่มีต่อสวรรค์ นั่นคือ ลูกคือ ผู้ที่ให้ผลของการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต ลูกคือ ผู้เชี่ยวชาญ ไม่มีใครในโลกนี้รู้ว่า การหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นในชีวิตคืออะไร พวกเขาไม่รู้วากิเลสเหล่านั้นหรือใครจะทำให้ทุกคนในโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ให้กลับมามีบริสุทธิ์ได้ สันยาสชีทิ้งบ้านและครอบครัวเพื่อความสงบ และเข้าป่าแต่พวกเขาก็ไม่อาจพบกับความสงบได้ ศาสนาดั้งเดิมของ ดวงวิญญาณคือ ความสงบ แต่กระนั้น ผู้คนก็ยังแสวงหาความสงบจากภายนอก ไม่มีใครรู้ว่าศาสนาดั้งเดิมของดวงวิญญาณคือ ความสงบ (ตัวอย่างจากสร้อยคอของราชินี) อวัยวะเหล่านั้นเป็นของลูก และลูกก็จะทำให้พวกมันทำงานหรือไม่ก็ได้ ฉัน ดวงวิญญาณ ละวางจากร่างนี้ เช่นที่ดวงวิญญาณอยู่อย่างละวางในตอนกลางคืน ดวงวิญญาณลืมทุกสิ่ง นั่นคือ การนอน ที่นี้ ลูกเพียงแต่นั่งอยู่ในความสงบ ดวงวิญญาณพูดว่า จากการทำให้อวัยวะต่างๆของร่างกายทำงาน ฉันก็รู้สึกเหนื่อยล้า อัจชะ จงละวางตนเองจากร่างกาย เหล่านั้นเป็นอวัยวะที่ลูกทำงานด้วย พ่อเท่านั้นให้ความรู้แก่ลูกๆ จงละวางจากตนเองแล้วนั่งลง อย่าพูด อย่างไร

ก็ตาม ลูกจะนั่งอย่างละวางแบบนี้ได้นานเพียงไร ลูกรู้ว่า ไม่มีใครอยู่ได้โดยไร้การกระทำ ลูกอยู่อย่างละวาง แต่ลูกก็ยังต้องการได้รับประโยชน์ของสิ่งนั้นด้วย หากลูกเพียงแค่นั่งวางจากตนเองก็จะมีประโยชน์มากนัก จงละวางจากตนเอง และจดจำพอ แล้วลูกก็จะได้รับประโยชน์และพลัง พออธิบายให้แก่ลูกๆของท่านว่า ลูกๆ นี่คือ ห้องพระโรงแห่งความรู้ของอินทรา ลูกทั้งหลายที่กำลังนั่งอยู่ที่นี่คือ อัญมณี หากผู้ที่มิสติปัญญาเป็นหินนั่งอยู่ที่นี่ เขาก็จะทำลายบรรยากาศ เพราะเขาจะไม่อยู่ในการจดจำระลึกถึงชีพบาบา เขาจะจดจำเพื่อนฝูงและญาติมิตรอย่างต่อเนื่อง ลูกต้องจดจำพออยู่เสมอ นี่ไม่ใช่ชุมนุมทางจิตธรรมดาทั่วไป นี่คือ มหาวิทยาลัยที่ใหญ่แห่งหนึ่ง หากผู้ที่ไร้การศึกษานั่งอยู่ในวิทยาลัยแพทย์ เขาจะไม่เข้าใจสิ่งใด เขาจะไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าไปได้ เขาจะไม่อาจเข้าใจสิ่งใดได้ด้วยการแค่เพียงสังเกตการณ์ มนุษย์ที่มีกิเลสและไม่บริสุทธิ์จะไม่เข้าใจความรู้นี้ เหตุนี้เองจึงไม่อนุญาตให้บุคคลเหล่านั้นมาที่นี่ ถ้าพวกเขาเข้ามาชั้นเรียนเพื่อรับฟังการบรรยาย พวกเขาจะไม่เข้าใจสิ่งใด นี่คือ มหาวิทยาลัยที่จะเปลี่ยนผู้ที่สกปรกให้กลายเป็นเทพที่สะอาดและบริสุทธิ์ ผู้ที่สกปรกเช่นนั้นไม่ได้รับอนุญาตให้มาที่นี่ พวกเขาไม่อาจรู้จักพอได้ พ่อฉันแฉ่งตัว ลูกรู้ว่า ลูกได้ลี้ภัยอยู่กับพ่อที่ไร้ขีดจำกัด เพื่อที่จะรับสิทธิ์ในมรดกของความสุขอยู่เสมอจากพ่อ พ่อเองยังพูดว่า ร่างนี้ของบราห์มาเป็นร่างสุดท้ายจากหลายชาติเกิด และอยู่ในสภาพปลดเกษียณ ผู้ที่เคยศึกษาคัมภีร์มามากมายด้วย เวลานี้ พ่อกำลังบอกลูกๆ ผ่านผู้ที่เกี่ยวข้องกับสาระของพระเวทย์และคัมภีร์ทั้งหลาย พวกเขาแสดงให้เห็นคัมภีร์อยู่ในมือของบราห์มา พวกเขาแสดงให้เห็นว่า บราห์มาออกมาจากสะดือของวิษณุ ได้มีการอธิบายแล้วว่า บราห์มาออกมาจากสะดือของวิษณุอย่างไร และวิษณุออกมาจากสะดือของบราห์มาอย่างไร บราห์มาและสรัสวดีกลายเป็นลักษมีและนารายณ์อย่างไร แล้วหลังจากครบ 84 ชาติเกิดของพวกเขา พวกเขาได้กลายเป็นบราห์มาและสรัสวดีในเวลาสุดท้ายอย่างไร และพวกเขายังแสดงให้เห็นว่า เนห์รูออกมาจากสะดือของคานธีจิ ไม่มีมหาสมุทรน้ำนมที่นี่ นี่คือ มหาสมุทรยาพิษ พวกเขาแสดงให้เห็นมหาสมุทรน้ำนมไว้ในยุคทอง ลูกรู้ว่ามายาทำให้ลูกไม่มีความสุขถึงครึ่งวงจร ไม่มีที่อื่นใดแล้วที่จะไร้ความสุขเหมือนบารัต ไม่มีที่ใดจะมีความสุขเท่าบารัตด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า ศาสนาเทพต้องหายไป แล้วพ่อก็มาและก่อตั้งศาสนาใหม่อีกครั้งหนึ่ง แท้จริงแล้ว ศาสนานั้นกำลังถูกก่อตั้งขึ้นมาอย่างแท้จริง ลูกมาแล้วและกำลังรับสิทธิ์ในมรดกจากพ่อ ลูกรู้ว่า ใครปกครองในสวรรค์ ในวัยเด็ก พวกเขา คือ ราเดและกฤษณะ จากนั้นก็กลายเป็นลักษมีและนารายณ์ เวลานี้พ่อมาแล้ว ลักษมีและนารายณ์กำลังศึกษาในรูปแบบและนามที่แตกต่างกันไป รูปแบบที่น่าเกลียดของศรีกฤษณะกำลังนั่งอยู่ที่นี่ พ่อจะพาผู้เข้าชมไปสู่อีกฝั่งหนึ่ง ในคัมภีร์พวกเขาแสดงไว้ว่า กฤษณะถูกใส่ไว้ในตะกร้าและเข้าไปยังอีกฝั่งหนึ่ง ชีพบาบามาแล้วในเวลานี้ ท่านทำให้ลูกนั่งอยู่บนเปลือกตาของท่าน แล้วทำให้ลูกกลายเป็นนายของสวรรค์ พ่อสอนทั้งวงศสกุล แล้วก็พาพวกเขาออกไปจากดินแดนของคันส์ เพื่อไปยังดินแดนของกฤษณะ ไม่ใช่เป็นเรื่องของคนเดียวเท่านั้น ท่านนำลูกทุกคนออกไปจากดินแดนของราวัน ท่านทำให้ลูกนั่งอยู่บนเปลือกตา และพาลูกไปสู่ดินแดนแห่งความสุข พ่อมาเพื่อให้ลูกได้เข้าไปสู่สวรรค์ แล้วโลกเก่านี้ก็จะถูกทำลาย พวกเขาพูดถึงสงครามในคัมภีร์ อย่างไรก็ตาม พวกเขาที่ไม่เข้าใจสิ่งใด ดาต้าผู้ที่ยังเคยศึกษาคัมภีร์มามากมายอีกด้วย บาบาส่งว่า เวลานี้ จงลืมนามคัมภีร์เหล่านั้นทั้งหมด และจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอยู่เสมอ พ่อเป็นสัทกูรูของทุกคน ยุคเหล็กถูกเรียกว่า ดินแดนของคันส์ และยุคทองคือ ดินแดนของกฤษณะ เวลานี้พ่อกำลังพาลูกออกจากดินแดนของราวันไปสู่ดินแดนของราม ดินแดนของกฤษณะ ลูกจะไปสู่ดินแดนแห่งความสุข ดินแดนของกฤษณะใหม่ พวกเขาร้องเพลงว่า จงสวดชื่อราเด - โกวินดา นี่เป็นหนทางบักติ เวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นราเดและโกวินดาอีกครั้งหนึ่ง เวลานี้ลูกไม่มีมงกุฎทั้งสองนั้น นั่นคือ ไม่มีทั้งมงกุฎแสงและมงกุฎแห่งอาณาจักร ผู้ที่บริสุทธิ์เท่านั้นจะได้รับมงกุฎแสง ลักษมีและนารายณ์บริสุทธิ์ตลอดกาล พวกเขาไม่เคยต้องละทิ้งสิ่งใด สันยาสน์ถือกำเนิดขึ้นมา แล้วก็ทั้งบ้านและครอบครัวไปเพื่อจะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกมีการสละละทิ้งในชาติเกิดเดี่ยวนี้อันเพื่อ 21 ชาติเกิด(ของความบริสุทธิ์) พวกเขาไม่ได้กลับมาบริสุทธิ์ถึง 21 ชาติเกิด พวกเขาเกิดกับผู้ที่มีกิเลส พวกเขาอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ และพวกเขาก็ออกจากบ้านไปเพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์ นั่นเป็นการสละละทิ้งที่ไร้โชกุนี พ่อพูดว่า พ่อเต็มไปด้วยความรู้ เต็มไปด้วยความรู้ เต็มไปด้วยความปิติสุข พ่อผู้เดียวเท่านั้นมีความรู้ที่สมบูรณ์ พ่อให้ความรู้ที่สมบูรณ์แก่ลูกๆ เกี่ยวกับอาณาเขตละเอียดอ่อน โลกที่ไร้ตัวตนและโลกที่มีตัวตน ตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบของโลก เพื่อจะทำให้ลูกกลับมาเต็มเปี่ยม เหล่าเทพนั้นเต็มเปี่ยม ลูกๆ ได้เข้ามาสู่ตักของพ่อ ลูกรู้ว่า ลูกกำลังทำตามศรัทธา และกำลังรับสิทธิ์ในโชคแห่งอาณาจักรของตนเองอีกครั้งหนึ่ง นี่เป็นเกมของชัยชนะและการฟ่ายแพ้ ผู้ที่ฟ่ายแพ้มายาจะฟ่ายแพ้ทุกสิ่ง ผู้ที่ชนะมายาก็จะชนะทุกสิ่ง ลูกมีโยคะอยู่กับพ่อผู้ทรงอำนาจ จงรับพลังจากท่าน และมีชัยชนะเหนือมายา ลูกเข้าใจว่าละคร 84 ชาติเกิดของลูกเวลานี้กำลังจะถึงจุดจบ เรากำลังรับสิทธิ์ในโชคแห่งอาณาจักรของเราอีกครั้งหนึ่ง ลักษมีและนารายณ์ถูกแสดงให้เห็นว่าอยู่ในมหาสมุทรน้ำนม นี่คือ มหาสมุทรยาพิษ ราเดและกฤษณะคือ เด็กเล็กๆ ผู้คนไกวเปลให้กับกฤษณะด้วยความรักอย่างมาก เพราะพวกเขาเชื่อว่ากฤษณะเป็นเจ้าชายแห่งสวรรค์ กฤษณะคือ ผู้ที่ 16 องค์สมบูรณ์เต็ม และรามมี 14 องค์ กฤษณะผู้เดียวเท่านั้นมี 14 องค์จากที่เคย 16 องค์สมบูรณ์เต็ม เขาต้องใช้ชาติเกิด บาบาส่งว่า ไม่ช้าว่า ทุกคนใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม ผู้คนของศาสนาอื่นๆ ไม่ได้

ใช้ 84 ชาติเกิด ลูกต้องเข้าใจสิ่งเหล่านี้ แน่หนอนว่าลูกต้องได้รับมรดกของตนเองจากพ่อ ท่านเป็นผู้สร้างสวรรค์ ดังนั้น แน่หนอนว่าท่านจะทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ พ่ออาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด พวกเราเองก็มาจากที่นั่นด้วยเช่นกัน ลูกต้องจดจำบาปให้ดีมาก ๆ เราจะได้ รับความสงบจากการจดจำระลึกถึง ผู้คนถามว่า เราจะมีโยคะกับดวงวิญญาณสูงสุดได้อย่างไร พวกเขา รู้สึกสับสน ลูกได้รับความเข้าใจที่สมบูรณ์นี้แล้ว พ่อมาในการบรรจบกันของดินแดนแห่งความทุกข์ และดินแดนแห่งความสุข ตอนจบของยุคเหล็กคือ ดินแดนแห่งความทุกข์ และตอนเริ่มต้นยุคทองคือ ดินแดนแห่งความสุข พ่อเท่านั้นที่พาลูกออกไปจากดินแดนแห่งความทุกข์ และทำให้ลูกนั่งอยู่ในดินแดนแห่งความสุข นี่เป็นเรื่องของความเข้าใจ ผู้ที่ปราศจากความบริสุทธิ์ไม่อาจศึกษาความรู้นี้ได้ เหตุนี้เองผู้ที่ไม่บริสุทธิ์จึงไม่ได้รับอนุญาตให้นั่งอยู่ที่นี้ ลูกต้องอธิบายว่า ลูกเคยเจ็บป่วยอย่างมากมาถึงครั้งวงจร มายาทำให้ลูกมีโรคภัยไข้เจ็บมากมาย เหตุนี้เอง ก่อนอื่น ลูกจึงถูกเก็บไว้ในบัพติ ลูกๆ รู้จักอาชีพของทุกคน เมื่อลูกไปยังวัดของชีวา ลูกก็เข้าใจว่า บาบาเป็นผู้ประทานการหลุดพ้น และการหลุดพ้นในชีวิต บาร์ตคือ สถานที่จาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุด อย่างไรก็ตาม พวกเขาได้ใส่ชื่อของกฤษณะไว้ในกิตะ พวกเขาทำให้ชื่อของชีพบบาหายไป ชีพบบามาด้วยตัวท่านเอง และปลดปล่อยทุกคนออกจากความทุกข์ น้ำของคงคาไม่ใช่ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ น้ำนั้นไหลมาจากภูเขา แล้วจะเรียกน้ำนั้นว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้อย่างไรเล่า นั่นคือ ความมกมาย จงดูสิ่งที่มนุษย์ทำกันอยู่เรื่อยๆ! มีเพลงร้องว่า ไม่มีชาติเกิดได้อีกแล้วที่จะมีค่าเหมือนกับชาติเกิดที่เป็นมนุษย์ ชาติเกิดปัจจุบันของลูกมีค่าเมื่อพ่อมา นี่คือ ชาติเกิดที่มีค่าที่สุดของลูก ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ และทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ เหตุนี้เอง ลูกๆ ชีพขดี ลูกๆ ผู้เป็นแม่ของบาร์ตจึงได้รับการจดจำ ลูกรู้ว่า เป็นเพราะความบริสุทธิ์ที่ไม่เพียงแต่บาบาจะทำให้บาร์ตกลับมาบริสุทธิ์เท่านั้นแต่ทั้งโลกยังกลับมาบริสุทธิ์ด้วย ผู้ที่ให้นิ้วมือแห่งความบริสุทธิ์ของพวกเรา และผู้ที่อยู่อย่างมานมานะภาพคือ ผู้ช่วย ลูกเข้าใจความหมายของสิ่งนี้ ดาต้าผู้นี้ก็ไม่ได้เข้าใจเช่นกันในตอนแรก เขาเคยมีครูจำนวนมาก และศึกษาคัมภีร์มากมาย เหตุนี้เองบาบาจึงพูดว่า จงจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอยู่เสมอ พ่อผู้เดียวเท่านั้นเป็นทุกสิ่งของลูก พ่อคือ ผู้ประทานการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต มนุษย์ไม่บริสุทธิ์ เวลานั้นลูกได้มาหาชีพบบา เพื่อรับสิทธิ์ในมรดกของตนเองผ่านบราห์มา ผู้ใดจะมาที่นี่ไม่ได้หากไม่มีศรัทธา นี้ หากพวกเขามา พวกเขา ก็จะกระจ่ายความไม่สงบออกไปมากขึ้น ลูกพาบาร์ตไปสู่ความสงบสูงสุด นี่เป็นงานของการก่อตั้งที่มนุษย์ทำไม่ได้ ลูกกำลังทำสิ่งนี้ด้วยความช่วยเหลือของชีพบบา ลูกจะได้รับรางวัลอะไรเล่า พ่อจะทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ หากหลังจากมาเป็นของ บาบาเช่นนั้นแล้ว สติปัญญาของลูกไม่มีศรัทธา มายาจะเขมือบลูกทั้งตัว อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงทั้งโลกเก่าในชาติเกิดเดีวนี้ และมาเป็นผู้ช่วยที่แท้จริงของพ่อ จงให้นิ้วมือแห่งความบริสุทธิ์ และอยู่อย่างมานมานะภาพ
2. จงทำงานรับใช้ที่จะพาบาร์ตไปสู่ความสงบสูงสุด ละวางตนเองจากร่างกาย จงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ และรับพลังจากท่าน จงให้ท่านแห่งความสงบ

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ที่ทัดเทียมกับพ่อ จงให้พรแก่ทุกคนผ่านรูปแบบที่สมบูรณ์ของการเป็นภาพลักษณ์ที่ให้พร โดยเฉพาะในบาร์ต เทพธิดาจะได้รับการจดจำว่า เป็นผู้ให้พรกับทุกคน อย่างไรก็ตาม ผู้ที่ทัดเทียมกับพ่อ และอยู่อย่างใกล้ชิดกับท่านเท่านั้นที่จะมาเป็นภาพลักษณ์ที่ให้พรเช่นนั้น หากลูกทัดเทียมกับพ่อเป็นบางครั้ง และเป็นเพียงผู้ที่ทำความเพียรพยายามเพื่อตนเอง ลูกจะไม่อาจกลายเป็นภาพลักษณ์ที่ให้พรได้ เพราะพ่อไม่ได้ทำความเพียรพยายาม ท่านเป็นภาพลักษณ์ของความสมบูรณ์พร้อมอยู่เสมอ เมื่อลูกกลับมาทัดเทียม นั่นคือ เมื่อลูกอยู่ในรูปแบบของความสมบูรณ์พร้อม แล้วลูกก็จะกลายเป็นผู้ที่ให้พร

คติพจน์: จงวิ่งให้เร็วในการแข่งขันของการจดจำระลึกถึง แล้วลูกจะมาเป็นลูกปัดแห่งชัยชนะที่อยู่ในพวงมาลัยรอบคอของพ่อ

*** โอม ชานติ ***